

ZDROJE FINANCOVÁNÍ PROJEKTU

str. 4

Příjmy z realizace projektu	
1) vstupné	
2) účastnické, konferenční poplatky, kurzovné	
3) prodej časopisů	
a) volný prodej	
b) předplatné	
4) prodej publikací, hudebnin, CD, DVD	
5) prodej dalších tiskovin (programy, katalogy, plakáty)	
6) prodej vystavovaného exponátu*	
7) příjmy z reklamy (např. u internetových portálů)	
8) ostatní příjmy (specifikujte)	
Další zdroje	
9) vlastní finanční vklad žadatele	
10) sponzoři (na základě smlouvy o reklamě apod.)	
11) dary (na základě darovací smlouvy, potvrzení o přijetí daru)	166 283,00
12) dotace od města, obce <i>uvedte datum obdržení dotace:</i>	250 000,00
13) dotace od kraje <i>uvedte datum obdržení dotace:</i>	
14) dotace od Ministerstva kultury – rozepište na jednotlivé útvary MK (odd. umění, odd. literatury knihoven, odbor regionální a národnostní kultury atd.) - OULK	590 000,00
15) dotace od Státního fondu kultury	45 000,00
16) dotace od ústředních orgánů (mimo MK)	
17) zahraniční zdroje (Culture 2000, ambasády, kulturní centra...)	
18) ostatní příjmy (specifikujte)	
Zdroje financování celkem	1 051 283

Finanční podpora ve formě grantu MKČR na rok 2019 umožnila podpořit a produkčně zaštitit tyto akce:

Výstava *Sny jiných*, kurátor Piotr Sikora

05. 12. 2018 – 12. 01. 2019, návštěvnost 74 osob

kurátoři: Piotr Drewko a Piotr Sikora

umělci: Anežka Hošková, Barbora Kleinhamplová, Václav Litvan, Gizela Mickiewicz, Mikołaj Moskal, Tomasz Mróz

Vystavující umělci:

Gili Avissar IS, Barbora Fastrová CZ, Roel van der Linden NLD a Martin Lukáč SK, Tymon Nogalski PL, Johana Pošová CZ, Vincent Rumahloine IND, Jana Shostaková BLR,

Výstava s názvem *Sny jiných* se zabírala otázkami jak fungují komunity a různé uskupení s přihlédnutím toho v jaké době rychlých klimatických změn žijeme. Tato výstava se pokusila mluvit

o sociálním klimatu a meteorologický prognózách velmi zvláštního společenství, které právě oslavuje století své existence.

Rezidence:

Jakub Ra a New Aliance Agency

15. 1. 2019 – 31. 03. 2019

První letošní rezidence Jakuba Ra, pracujícího s komunitou lidí z New Aliens Agency, se zabývala otázkami přirozenosti a zranitelnosti našeho Já, které jsou nepochybně spjaté s identitou, egem, genderem a společností. Ve správném a bezpečném prostředí, kde neexistuje hierarchie, se však můžou rozvíjet nové vize hybridních budoucností. Klíčovými slovy byly syntéza, intuice, komunita a vědomí. Jakub uspořádal několik akcí a prostor INI využil coby místa a klubovny pro setkávání všech členů agentury.

JAKUB RA je vizuální umělec, performer, kreativní manažer, LGBTQ aktivista a vedoucí nonmodelové agentury New Aliens. Jakub se dlouhodobě a intenzivně věnuje tělu jako ústřednímu fenoménu své tvorby.

NEW ALIENS AGENCY je nonmodelingová agentura, která je unikátní ve svém celistvém přístupu. Nabízí komerční zastoupení nonmodelů, castingy, forecasting v různých segmentech, experimentální (umělecké) projekty a komunitu neobyčejných lidí, kteří se skrze své aktivity snaží kriticky uvažovat nad současnými systémy a nabízet společnosti různé alternativy z perspektivy mladé generace. Agentura zastupuje nejenom nonmodels, ale také tanečnický nebo umělec v oblastech různých médií.

8.3. 18:00 NEW FEM - diskuze s hostky + performance, 54 hostů

Diskuze, performance, výstava, afterparty.

Diskuze se uskutečnila na téma, jaké jsou podoby současného feminismu. Zaměřila se především na to jak se staví muži k těmto problémům a jak feminismus funguje jako intersekce všech aktuálních společenských problémů. Diskutovali New Aliens s veřejností a hostky - Darinou Alster, Hynkdm Altem, Denisou Konečnou, Terezou Stejskalovou, Jiřím Procházkou a dalšími. Performance proběhla pod taktovkou Natálie Peškové + Sáro Saro. Hudební support Zey.

15. 3. 15:00 JUICE ME - diskuze s hostky + happening, 47 hostů

Diskuze se zaměřila na otázku proč je odšťavňování poslední trend ve zdravé stravě a zda je to pouhý trend nebo přirozený vývoj v postkapitalistické společnosti a odpověď na enviromentální problémy planety. Diskutovali New Aliens s veřejností a hostky. V hlavní roli se představila fruitariánka, nonmodelka a blogerka Alex Wortex.

19.3. 16:00 SVĚTY - diskuze s hostky + PXS flow, 36 hostů

Třetí setkání New Aliance se zaměřilo na téma Kulturní identita. Formou mluvení v kruhu a sdílení se skupina snažila nalézt odpovědi na otázky co to znamená žít v etnické menšině. Setkání u kulatého stolu spojila snaha udělat hype, překonat bariéru, spojit se, nalézt pochopení a empatii. Výsledkem byl happening a terapeutické sdílení napříč generacemi, které mělo pro mnohé až léčebny potenciál.

Hostem setkání byl Mgr. Peter Susan Šagát Phd. Který představil svoji multimediální flow, která se zabývala tématy zranitelnosti, emocemi, intuicí, intimitou a sexualitou. Svým performativním přístupem zkoumal koncentrovanost informací a taktéž pozornost diváků.

22.3. 16:00 MINDFULNESS - diskuze s hostky + happening, 24 hostů

Jakou roli hrají v současné společnosti lidé s duševním onemocněním? Jak pracuje komunita New Aliens s nonmodely, kteří mají diagnózy duševních „poruch“? Problémy a otázky ohledně naší mysli a roztržitěné hlavy diskutovali New Aliens, členové organizace Na Rovinu s veřejností a hostky. Jako happening proběhla společná dechová meditace vycházející s technik jógy.

28.3. 18:00 MANIFEST YOURSELF - vernisáž rezidence, popup VR, projekce manifestu agentury, 61 hostů

Předposlední setkání rezidence Jakuba Ra bylo zároveň pomyslnou rekapitulací dvou měsíční rezidence. Na akci proběhla prezentace videí a fotek z vybraných diskuzí, vernisáž projektu s virtuální realitou, video projekce Manifestu New Aliens a afterparty.

31.3. 15:00 EDUCATIONXXX - diskuze s hostky, přednáška, 43 hostů

Co znamená opravdové vzdělání pro generaci Mileniálů? Co je potřeba redefinovat? Proč jsou mladí lidé víc a víc nespokojeni ve školním vzdělávacím systému? Co mohou pro sebe udělat? A jak komunikovat problémy se svými rodiči? Nad těmito otázkami diskutovali členové New Aliens s veřejností a hostkou, psychologkou PhDr. Janou Nováčkovou.

Zuzana Sceránková a Natalie Rajnišová: Pustý ostrov

1.5.2019 – 10. 6. 2019

INI Prostor pořádal v dubnu dlouhotrvající work-in-progress přehlídku kostýmů a poslech hudby v rámci projektu Zuzany Sceránkové a Natálie Rajnišové s názvem Pustý ostrov.

Ostrov zde figuroval jako mentální prostor. Autorky organizovaly setkání na Pustém ostrově, na kusu pevniny, menší než kontinent a větší než skála, který vystupuje z vody. Pustý mohlo znamenat: neobydlený, jednotvárný, ponurý, chmurný, nudný. Setkání mělo evokovat představu, že na tomto Pustém ostrově bydlíme a nutit návštěvníky zamyslet se nad životem v izolovaném ekosystémů, na který platí specifické zákonitosti. Diváci se postupně seznámili se všemi obyvateli. Těmito obyvateli byli Ledovec; Kyklop; Semafor u přistávací dráhy, která protíná ostrov na dvě poloviny; Bludný balvan; Druhý Bludný balvan; Gigantická forma Pleurophyllum criniferum; Umírající mořský živočich; Zmrzlinář na pláži; Ohýnek; Hmyz; Coconaty; Zakrslý slon; Barvoslepy obyvatel atd.

K tomuto setkání hrála hudba, která byla komponovaná přímo na toto představení . Jednotlivé tracky se jmenují:

1. Pustý ostrov chrání 15.000 obyvatel (Michaela Švédová, Kyklos Galaktikos)
2. Nanismy a gigantismy (Anders Christopherson, WSLS Records)
3. Letadla se zdají být prázdná (Honza Tomšů, No.C)
4. Kyklop (Johannes van Bebbber)
5. Bludný balvan (Vojtěch Šaroun, Euclio)

6. Všichni shoříme (Natálie Rajnišová)
7. Jak můžete poznat, že písek na vaší zahrádce souvisí s ledovcem? (Matyáš Bartoň, Rawdeus)
8. Medúzy uvízly (Matthieu Fuentès)
9. Obrazy skřítků na pláži (Alfréd Schubert a Ján Mesány)

Samotné představení se odehrálo v několika reprízách 2.5.2019, 79 návštěvníků

ZUZANA SCERANKOVÁ (*1993) se ve své práci věnuje divadlu na pomezí s vizuálním uměním a tanci. V roce 2018 se s choreografkou Martinou Hajdyla Lacovou podílela na tanečním představení Assemblage ve studiu Alta, zkoumající scénografii jako překážku pro pohyb. V performanci pro tvůrce a diváky Montovna v rámci festivalu 4+4 dny v pohybu jsme se s Petrem Erbesem a Honzou Tomšů zabývali tématem práce a volného času. Na přelomu roku 2017/18 se zúčastnila studijní stáže na Justus-Liebig Universität na katedře choreografie a performance v německém Giessenu. Je aktivní členkou nezávislé tvůrčí skupiny 8lidí, s níž vytvořila inscenaci Press paradox, která je momentálně na repertoáru divadla Disk.

NATÁLIE RAJNIŠOVÁ (*1994) se ve své práci především zajímá o divadlo na pomezí s výtvarným uměním. V roce 2015 vytvořila spolu s Eliem Dumasem autorskou performance Chambre of minds v divadle MeetFactory zkoumající analogový materiál v digitální době. V roce 2016 vznikl projekt PAVILON v divadle Disk v autorském týmu s Anežkou Kalivodovou a Mikolášem Zikou. Na přelomu roku 2017/18 se zúčastnila studijní stáže na Estonian Academy of

Arts v Tallinnu. V roce 2018 působila jako scénografka a dramaturgyně v představení Hopi-land v režii Viktorie Vášové, které vzniklo pro divadlo Alfred ve Dvoře.

Autorky studují magisterský program oboru scénografie na Katedře alternativního a loutkového divadla (DAMU). V roce 2016 se podílely v úzkém tvůrčím týmu s Klárou Hutečkovou a Jiřím Adámekem na představení s k o n č í t o ú s t a v divadle Disk, zkoumající scénografii jako autonomní složku představení a vztah těla a objektu. Autorky v projektu Pustý ostrov chrání 15.000 obyvatel navazují na tento výzkum a rozvíjí ho o práci s extenzivním kostýmem a hudbou.

Pustý ostrov: přednáška Hany Svobodové

23. 4. 2019 , 21 návštěvníků

V rámci projektu se odehrála také přednáška Hany Svobodové, která úzce souvisela s tématem ostrova a podobách života ně něm. Svobodová se zaměřila na oblast Berau na východním Borneu, což je území s největší biodiverzitou na světě. Jsou zde nejstarší a nejkrásnější korálové útesy, více než 880 druhů ryb, rejnoci a obrovské manty, 23 druhů delfínů a velryb, potkáte tu žraloky a vzácně i poslední dugongy. Oblast je ale především domovem mořských želv, místní maličké ostrůvky tvoří osmé nejdůležitější líhniště karet obrovských na světě. Potravu zde hledají i velmi vzácné, kriticky ohrožené karety pravé. Neuvěřitelné bohatství východního Bornea ale velmi rychle mizí. Hana Svobodová se spolu s místní organizací Konservasi Biota Laut Berau snaží toto bohatství a

především mořské želvy už několik let chránit. Působí ale i jako konzultant pro jiné organizace chránící želvy. Přednáška zároveň ohledávala vztah lidí k přírodě, nebo se snažila nabídnout cesty jak můžeme pomoci.

Valentýna Janů a Radek Brousil: Stop Drinking Bottled Water

11. 5. 2019 – 30.6.2019

Plýtvání vodou a dalšími přírodními zdroji Brousil řešil už v sérii výstav pojmenovaných po nejprodávanějších typech řezaných růží dovážených na evropské trhy z Afriky. Tentokrát se, spolu s umělkyní Valentýnou Janů, zaměřili na konkrétní problémy plýtvání vodou a především ekologickou zátěž, kterou výroba balené vody představuje. Kšiltovky s nápisem *Stop drinking bottled water* byly původně udělány jen v pár kusech pro přátele. Vznik vlastní malé kolekce aktivistického merchandise se v PROSTORU INI však rozšířil a na dobu rezidence umělecké dvojice zde vznikl obchod, kde je možné značku podpořit nebo se přijít podívat na nové kousky přešité ze second handového zboží.

VALENTÝNA JANŮ (nar. 1994, Praha) vystudovala obor fotografie na pražské FAMU a od loňského roku studuje magisterský program na AVU (Ateliér intermediální tvorby II Dušana Zahoranského & Pavly Scerankové). Pro svou práci hledá inspiraci vně vizuálního umění: v literatuře, v populární hudbě a zejména v každodenních situacích. Ve své nynější tvorbě tak osciluje mezi fyzickými předměty a textovými narativy, klíčovým pojmem pro ni však zůstává sama situace; mezioborovému slovníku dominuje performativní akt. Tvorbu Valentýny Janů by tak bylo možno zahrnout do fiktivní mezioborové antologie malých ontologických esejů nové generace. V pozadí jejích konceptuálních uměleckých realizací stojí úvahy nad tím, jaké věci jsou a jak se jeví, společně s tím, jak jsme o nich schopni ve věku klimatické krize a sociálních sítí mezi sebou komunikovat. Mezi její nedávné práce patří I'm sry ve Veletržním paláci Národní galerie, Salty Mascara ve Fait Gallery, Brno, a Is Your Blue The Same As Mine v GHMP Praha (všechny 2018).

RADEK BROUSIL (nar. 1980, Nitra, Slovensko, žije v Praze) vystudoval ateliér fotografie na pražské UMPRUM. V roce 2015 obdržel Cenu Oskára Čepana pro mladé vizuální umělce. Brousil se zabývá obrazovou poezií nereprezentovatelného a neviditelného. Odhalováním manipulativních strategií vlastních technickému aparátu fotografického média poukazuje na politické a společenské dopady obrazové produkce, které určují mocenské struktury, přispívají k vytváření konstruktů

jinakosti a následně ovlivňují divákovo vnímání. Ve své práci zkoumá například kulturně zakořeněný zvyk věnování květin a to, jak toto gesto propojuje aspekty směny a touhy na mnoha různých úrovních; globálních, lokálních i osobních, v jeho symbolických, tržních i environmentálních důsledcích. Brousil používá svůj specifický přístup k fotografii překračující do objektu, sochy, tkaniny. Jeho nedávné výstavy jste mohli vidět v NoD Gallery nebo Národní galerii v Praze.

Stop Drinking Bottled Water launch party

14.6.2019, 86 návštěvníků

Otevření obchodu a launch party provázela ochutnávka živé (březové vody), která představuje zdravou alternativu balených láhví. Jejich výrobce Jan Klimeš představil proces výroby a pozitiva této vody (detoxikuje tělo, má euforické účinky etc.). Kromě toho bylo možné zakoupit nebo si prohlédnout novou kolekci, kterou Brousil a Janů vytvořili, aby podpořili

The Weather Has Changed ~ Collective Session

5.7.2019, 81 návštěvníků

Závěrečný večer rezidence Valentýny Janů & Radka Brousila v INI Project představil pásmo kurátorovaných videí a performance s následujícím programem:

-APART Collective – The Most Beautiful Catastrophe, 2018 – projekce, 28 min, EN + CZ titulky

-David Fesl – Radek a Valentýna ve stavu klimatické proměny – autorský stand-up, 25 min, CZ

-Marie Lukáčová & Jakub Roček – What would evolution do? 2016 – projekce, 13 min, CZ + EN titulky

-Radek Brousil – Red Naomi, 2017 – projekce, 6:24 min, EN

-Valentýna Janů – The Man Gone Wild – autorské čtení, 10 min, EN

Zároveň proběhl finální doprodej eco positive kolekce Stop Drinking Bottled Water.

Kateřina Konvalinova: Santai

6.7.2019 do 30.8.2019

V letním termínu proběhla rezidence Kateřiny Konvalinové. Ta se zaměřila na možné formy odpočinku a uvolnění, které načerpala během svého studijního pobytu v Indonésii. Rezidence se proto zaměřila i na témata dekolonizace a poodkryla klišé, které sebou země jako Indonesie obnáší, pokud mluvíme o perspektivě Evropana, jež zde vyráží za kýženým odpočinkem.

Kateřina Konvalinová (*91) je studentkou Akademie výtvarných umění v Praze, ateliéru Intermediální tvorby. Pracuje především s médiem videa a performance. Jedním z důležitých témat její práce je láska chápaná jako radikální transformativní síla či obecněji jako způsob jednání/politiky v opozici k současné politice ega a moci. Ve svých předešlých pracích se zabývala změnami stavu vědomí, psychedeliky asistovanou terapií, psychedelickou kontrakulturou 60.let či metodami rozpuštění ega jakožto možné léčby dnešních společenských psychóz. Ve své současné tvorbě se dále zabývá fenoménem formující až traumatické události, ve smyslu “byl to těžký rok, ale zpětně jsem za to rád/a”, tak i motivem zpomalení - přehodnocení - sebereflexe. Zpomalení a přehodnocení spolu s narůstajícím neklidem jsou i leitmotivy její letní rezidence v INI s názvem Santai (pohoda, klídek), které bude rozpracovávat a tematizovat v sérii nadcházejících eventů.

11.7. 19:00 - Santai Warming Up

45 návštěvníků

První ze série eventů, které proběhnou v rámci rezidence Kateřiny Konvalinové s názvem Santai. Kateřina se pokusila formou performativní přednášky a prezentace o přehodnocení vlastní předešlé tvorby a představí nadcházející program rezidence. Součástí byla také pásma videí jiných autorek a autorů (Petra Skořepová) - to vše završené karaoke party.

22. a 23.8. Santai II: Čtenářský klub voskové batiky

31 návštěvníků

Pohodové posezení náhodného čtenářského kroužku s workshopem voskové batiky proběhlo v druhé polovině srpna. Rukodělné činnosti zde bylo možné si vychutnat při poslechu mluveného slova. Téma čtenářského klubu byla postkoloniální literatura a kulturní aropriace. Ke čtení bylo možné si donést vlastní literaturu. Veškeré materiály potřebné k batice byly k dispozici. První den probíhalo voskování látek a druhý den samotné barvení, které se naučila Konvalinová na škole v Indonésii.

31. 8. 19:00 Say bye to Santai

33 návštěvníků

Závěrečná akce rezidence Santai Kateřiny Konvalinové proběhla jako rozlučka s rezidencí i loučení se s létem. Umělkyně během večera připravila stand-up vystoupení, kde hrála na ukulele a zároveň se znovu odkazovala k tradičním technikám barvení látek přírodními barvami – po celou dobu zde

probíhal live sítotisk, kde bylo možné si nechat potisknout oblečení.

01. 09. – 31. 10. 2019

Cena Věry Jirousové

Podzimní termín byl vyhrazen jako každoročně Ceně Věry Jirousové, především kurátorovi Viktoru Čechovi a teoretičce umění Noemi Smolik:

25. 9. 2019 18:00 Viktor Čech: Labyrint jazyka a pasti ideologie (workshop)

12 návštěvníků

Workshop Viktora Čecha se zaměřil na konvence a často opakované klišé. Ty si žijí svým vlastním životem, v němž i takové zásadní pojmy jako jsou „forma“ či „význam“ nemusejí znamenat to samé. Leckdy značně subjektivní vyjádření v tomto oboru jednoznačně převládají i přes řadu dostupných teoretických modelů interpretace, převzatých především z literární a filozofické oblasti. Neustálá snaha poctivých kritiků navázat dialog s uměleckým dílem na straně jedné a čtenářem na straně druhé je proto spojená s nekončícím zápasem mezi možnostmi jazyka, jeho srozumitelností a vlastní pohodlností neustrnout u zažitých formulací a závěrů. Viktor Čech se pro zaměřil na otázky - má dnes taková snaha vůbec smysl? Je v této éře nepřehledného oceánu jazyka internetu možné podchytit myšlenku na umělecké dílo prostřednictvím pár normostran textu? Nebo nám již postačí internetové memy a síť referencí s nimi spojená? Kritika současného umění je v českém kontextu vůbec obtížně vymezitelná a různorodě chápána oblast aktivity, jejíž priority, cíle i smysl si řada z nás představuje značně odlišně. Tato amorfnost má jistě i své výhody – každý si zde hypoteticky může nalézt svou vlastní cestu za výkladem, interpretací či souzením současného vizuálního umění. Aktuální situace je ovšem ve skutečnosti spíše tristní a to, co jedna strana pokládá za samozřejmé východisko je často pro druhou stranu pouhým preludem. Asi nemá snahu volat po neuskutečnitelném – totiž důsledném dialogu mezi těmi, kteří své teze definují odlišně strukturovaným jazykem, nicméně tento workshop se pokusil alespoň o poněkud méně závaznou formu hry, při níž došlo k zmapování možných východisek. Právě těmito protikladům, úskalím a (ne)možným řešením se bude věnovat první část workshopu.

12., 13., 22. a 23. 10. vždy 10:00 - 18:00 Workshop Noemi Smolik ~ Dá se naučit kritice umění?

7 pravidelných participantů

Ve dvoufázovém workshopu šlo jak o teorii základů kritiky umění a její role ve společnosti, tak o

praktické cvičení v psaní kritiky. V první dvoudenní fázi se diskutovalo o předpokladech, úloze a kritériích kritiky a společně se navštívily výstavy, o kterých účastníci workshopu následně napsali kritiku.

Ve druhé také dvoudenní fázi došlo ke společnému vyhodnocování napsaných textů a k další diskuzi, tentokrát ale na základě konkrétních praktických zkušeností. Celý workshop provázela řada teoretických poznatků a přednášek, objasňující celou řadu kontextů psaní výtvarné kritiky. Průběh workshopu byl pojatý jako zčásti performativní a zčásti dialektická hra mezi organizátory workshopu, pozvanými hosty a jeho účastníky. Cílem workshopu nebylo pouze definovat u daných otázek jednu správnou odpověď, ale spíš je veden snahou kultivovat půdu, z níž mohou vyklíčit plodné nástroje a myšlenky pro současnou kritickou praxi. Neustále se v různých proměnách vracejícím tématem pak byla i ona tak často napadaná neschopnost současné kritiky podnětně komunikovat se svým publikem.

Workshop vedla v první fázi kritička umění Noemi Smolik, ve druhé fázi se přidá Anežka Bartlová a workshopu se zúčastní také německý kritik umění a bývalý redaktor časopisu Frieze Dominikus Müller.

Viktor Čech: Fyzická přítomnost, vcítění, pozice diváka (workshop)

7 návštěvníků

Host: Zuzana Žabková

Divák současného umění nevstupuje do výstavního prostoru, dění performance i velké části jiných aktuálních forem jen svým vizuálním vnímáním, ale i celým svým tělem, svou přítomností v daném místě, času a v prostoru. Většinou také sdílí svůj percepční prostor s řadou dalších jedinců - diváků,

umělců, aktérů atd. Obvykle se sice jedná o přítomnost zdánlivě jen pasivní, někdy ale dochází i k přímé participaci. Právě těmto fyzickým a smyslovým podnětům, které zásadně ovlivňují naše vnímání umělecké tvorby (a tedy rovněž její možnou interpretaci), se Viktor Čech věnoval v této druhé části workshopu, jež vznikne v rámci spolupráce s umělkyní a choreografkou Zuzanou Žabkovou.

Podrobnější informace o projektu v kategorii Cena Věry Jirousové.

01. 11. – 31. 1. 2020

**klientky organizace Jako doma a Magdalena Kwiatkowska
Magdalenina prádelna**

Magdalénina prádelna je pozůstatek snu o kolektivním bydlení. Vedena těmi, jejichž hlasy obvykle nejsou slyšet, vytváří síť, kde se pracující a nepracující, s domovem nebo bez něj, můžou setkávat a komunikovat při čekání na vyprané prádlo. Magdalénina prádelna je událostí ne ve smyslu umělecké akce, ale spíš dobrodružství plného neplánovaného dění, chování, nehod a zvědavosti. Je to hledání způsobu, jak využít nevyhnutelného chaosu bez zisku kontroly. Tak by se dal popsat projekt, který se stal jedním z nejdůležitějších v tomto roce a který vyvolal řadu reakcí nejen u odborné ale i laické veřejnosti. Jedním z důvodů je to, že projekt opustil půdu ryze výtvarného umění a proměnil INI na sociální pracoviště, které organizovaly bezdomovkyně, klientky z bývalého centra Jako doma společně s umělkyní Magdalenou Kwiatkowskou.

Magdaléniny prádelny v Irsku byly zařízení pro ženy, které společnost považovala za nepřizpůsobivé a které byly nepohodlným břemenem pro své rodiny. Z původně ušlechtilé intence záchranného hnutí se prádelny změnily ve zvrhlá místa plná násilí, ponižování a týrání. V kampani Spravedlnost pro Magdalény byly nazvány jejich chovankyně “oběťmi ideálu čisté společnosti”.

Jako doma je organizace pro ženy a transgender osoby v sociální tísní a její činnost je postavena na principech kritické sociální práce. Příčinu nesnáží v sociálním fungování nehledají v deficitech osobností lidí považovaných za “neschopné” a “nepřizpůsobivé”, ale v společenském systému, který je postavený na nerovnostech, útlaku a znevýhodnění, nikoliv na osobnosti člověka.

V tomto se projekt hlásí ke stejným hodnotám. Nechce říkat, co má kdo dělat. Naopak si klade za cíl naslouchat a zprostředkovávat, vědomě se vzdávat kontroly, přerozdělovat moc, kterou má umělec. Ale na rozdíl od sociálních pracovníků může provokovat, zpochybňovat zavedené systémy, zvyšovat napětí, aby byla vzbuzena reflexe. Nenastavuje řád z vnějšku, shora, ale počítá se součtem jednoduchých interakcí mezi všemi účastníky projektu, který vytváří složité, ale nějak uspořádané vzorce chování. Centrální roli v těchto setkání hraje aktivní naslouchání a vzájemná citlivost. Prádelna je jen záminkou pro překonání izolace a prostředkem k nastolení rovnocenného dialogu,

místem k aktivnímu setkávání žen z organizace Jako doma s umělkyněmi, umělci, sousedy a širokou veřejností. Během více jak dvou měsíců se v PROSTORU odehrála řada aktivit, ať už interních, tak i pro veřejnost. Od vaření, karaoke, přes miniworkshopy samotných klientek. Mimo jiné jsme velmi vděční, že jsme mohli v PROSTORU uspořádat s pomocí této dotace uspořádat také vánoce pro ženy bez domova.

Projekt je otevřený pro veřejnost každodenně od 12 do 20 a o víkendech nonstop.

Magdalena Natalia Kwiatkowska (1978)

Magdalena Natalia Kwiatkowska vstoupila do českého umění skrze studia na Akademii výtvarných umění v Praze. Dlouhodobě se ve své práci věnuje socialitě obvykle žitých situací a politice každodennosti. Kriticky nahlíží fenomény prolínání soukromého a veřejného prostoru, témata spojená s osudy vyloučených lidí a nemožností sebezáchovy uvnitř společnosti netolerance. V roce 2016 napsala a vydala knihu Děti Absurdlandu, ve které interpretuje vybrané kulturní tendence východní části Evropy a skutečné počiny umělců své generace do formy krátkých příběhů. Od roku 2018 spolupracuje a sdílí svůj čas se ženami z centra Jako doma.

Organizace Jako doma

Jako doma je neziskovou organizací, která se zabývá genderově-specifickým bezdomovectvím a jako první v ČR otevřela komunitní centrum pro ženy a transgender osoby bez domova nebo ty, které jsou jeho ztrátou ohroženy. Jejich činnost je postavena na principech kritické sociální práce, která staví na partnerství, participaci, emancipaci a zplnomocňování.

Rezidence je realizována díky finanční podpoře Ministerstva kultury, Státního fondu kultury a grantu Hlavního města Prahy.

Cena Věry Jirousové 2019

Cena Věry Jirousové pro začínající a etablované kritiky uzavírá sedmý rok své existence, po šesté se letos předávaly ceny v kategoriích „etablovaných kritiků a za přínos oboru“ a „mladých a začínajících kritiků umění“. Poprvé byla cena udělena v bienálním módu, tedy jednou za dva roky.

Hlavním cílem CVJ je zviditelnit obor umělecké kritiky a diskutovat nad jeho podobou, vedle oceňování práce začínajících i etablovaných kritiků, jež bude nadále pokračovat v dvouletém rytmu, organizuje CVJ průběžně další akce, díky kterým se o kritice více mluví a uvažuje.

Naším cílem je rovněž navázat těsnější spolupráci se šéfredaktory časopisů a internetových platforem věnovaných umění doma i v zahraničí i se zástupci kateder a oborů zabývajících se uměním, jeho teorií a kritikou. V letošním roce jsme byli v intenzivním kontaktu s pedagogy řady vysokých škol (např. UMPRUM, AVU, FF UK, FSV UK, FHS UK, PedF UK, apod.) i s redaktory a produkčními českých uměleckých časopisů (art+antiques, Flash Art, Fotograf magazine, ad.)

V roce 2019 došlo k šestému předání Ceny Věry Jirousové, laureáty jsou v kategorii začínajících kritiků umění kritik Matěj Forejt a v kategorii etablovaných kritiků a za přínos oboru kritik, kurátor, teoretik a pedagog Viktor Čech. Slavnostní vyhlášení CVJ proběhlo 9. 10. v Desfourském paláci v rámci festivalu 4+4 dny v pohybu. Na vyhlášení bylo navázáno množství

doprovodného programu v galerii INI Prostor, které se konalo v průběhu měsíců září a říjen jako Residence Ceny Věry Jirousové v INI Prostoru.

Odborná porota zasedala ve složení: kritik a kurátor Jiří Ptáček, který se stal vítězem CVJ v roce 2015, dále kritička Klára Peloušková, která je laureátkou CVJ pro začínající kritiky z roku 2015. Součástí poroty byl také umělec Aleš Čermák a slovenská spisovatelka a překladatelka Michaela Rosová.

Porota Ceny Věry Jirousové se jednomyslně rozhodla ocenit přínos práce Viktora Čecha a ocenila jej jednak za jeho dosavadní publicistickou činnost a jednak za jeho schopnost dlouhodobě se věnovat a interpretovat konkrétní fenomény v současném umění. Jedním z nich je problematika choreografických mechanismů ve vizuálním umění. Podobně se však Čech věnuje například samotné pozici kritika umění. Toto ostatně reflektuje i ve svých performativních přednáškách. Viktor Čech setrvává na pozicích nezávislého kritika umění a se svým pověstným nasazením rozšiřuje a obohacuje představy o roli a podobě kritického uvažování.

Matěje Forejta pak porota ocenila za recenzi na 58. mezinárodní bienále umění v Benátkách, která nad ostatními vyčnívala postižením základních problémů české účasti na této významné přehlídce současného umění.

Viktor Čech (*1980)

Viktor Čech je kurátor, kritik a teoretik současného umění. Dlouhodobě se zabývá performativními projevy v současném umění a jeho přesahy do oblasti tance či experimentálního divadla. Jeho výzkum vyústil v publikaci *Choreografický moment v současném umění* vydanou v letošním roce. Výtvarné kritice se věnuje systematicky a své texty publikuje v tištěných i elektronických médiích, jako jsou *art+antiques*, *Artalk.cz*, *Flash Art*, *A2* či dříve *Ateliér*. Jako kurátor se podílel na provozu několika galerií (mj. *Karlin Studios* či *I.D.A.*) a realizoval řadu výstavních projektů, v poslední době např. *Mystika hygieny (OGL)*, *Hearing Economy (GAMU)*, *Topografie pozornosti* (spolu s Lenkou

Sýkorovou, Hraničář), Chiasmus (Pragovka Gallery), Harvesting Darkness (Futura) a další. Je externím kurátorem sbírky Nových médií Oblastní galerie v Liberci a od roku 2005 se jako kurátor podílí na přehlídce Videokemp. Pedagogicky působí na Katedře výtvarné výchovy PedF UK v Praze. Vystudoval dějiny umění na FF UK a v současnosti je doktorandem na FUD UJEP v Ústí nad Labem. Aktuálně je rovněž rezidentem Ceny Věry Jirousové a INI Gallery v Praze.

Matěj Forejt (*1993)

Matěj Forejt kritik, kurátor a teoretik současného umění a filmu. Je redaktorem odborného časopisu *Iluminace*, působí v oddělení filmové výchovy Národního filmového archivu a externě spolupracuje s filmovými festivaly. Jako kritik a kurátor se zaměřuje na vystavování animace a pohyblivého obrazu. Pravidelně publikuje v periodikách věnovaných vizuálnímu umění a filmu, jako jsou *Artalk.cz*, *Iluminace* či *H_aluze*. Zabývá se rovněž kulturou bývalé Německé demokratické republiky a její pozicí po znovusjednocení Německa. V této souvislosti absolvoval výzkumnou cestu v rámci Galerie Rudolfinum Curatorial Research Trip 2017. Vystudoval filmová studia na FF UK v Praze a teorii a dějiny moderního a současného umění na UMPRUM v Praze.

Slavnostní vyhlášení Ceny Věry Jirousové 2019

Středa 9. 10. 2019 18:00, Desfourský palác

Performance: Viktor Čech, Sláva Sobotovičová a David Fesl

Slavnostní vyhlášení proběhlo ve středu 9. 10. 2019 od 18:00 v Desfourském paláci v rámci festivalu 4+4 dny v pohybu. Samotnému vyhlášení předcházela performance lecture Viktora Čecha s názvem „Bezradný kritik“, ve které představil, co se stane, když zůstane kritik napospas publiku bez toho, aby mohl hodnotit umělecké dílo. Tato kritikova bezradnost vyústila v rekapitulaci a reflexi historie výtvarné kritiky: „V této přednášce zůstane kritik ovšem poněkud bezradný, jelikož před sebou postrádá tradiční kořist – tedy umělecké dílo. Místo toho se se však ve své odhalené slabosti obrátí k řadě svých předchůdců a kolegů. Je postaven před mnoho dilemat. Má obětovat na oltář obecné sdělnosti svůj vlastní pohled na umění, nebo dokonce i tvorbu, která je mu nejbližší? Nebo se má místo psaného slova vrhnout na sociální experimenty s vybranými izolovanými společenskými skupinami při pokusu o jejich inkluzi? Existují i jiné cesty, jak prostřednictvím psaného slova dovést na cestu k současnému umění nové publikum? Je privilegium přístupu k současné umělecké tvorbě něčím, co máme demontovat, či naopak šířit a kultivovat?“ Tyto a mnohé další otázky a možné odpovědi na ně se vyrojily během přednášky Viktora Čecha.

Na přednášku navázalo od 19:00 samotné vyhlášení, po kterém následovala party v režii art+antiques. Slavnostního vyhlášení se chopili formou performance umělci Sláva Sobotovičová a David Fesl, kteří předvedli ostrou satiru současného výtvarného dění, když předávali anticeny v kategoriích jako například „nejhorší název výstavy“, „Havel roku“, apod. Na tyto performativně pojaté anticeny navázalo i oficiální předávání CVJ, které vyhrál, jak již bylo zmíněno, v kategorii začínajících kritiků umění kritik Matěj Forejt a v kategorii etablovaných kritiků a za přínos oboru kritik, kurátor, teoretik a pedagog Viktor Čech.

Rezidence Ceny Věry Jirousové - workshopy Viktora Čecha

Součástí letošní náplně Ceny Věry Jirousové bylo nejen předávání Ceny, ale také na něj navázaný doprovodný program. Ten probíhal v galerii INI Project, kde měla CVJ svou vlastní rezidenci. V rámci ní vystoupili se svými workshopy Viktor Čech a Noemi Smolik a také jejich hosté.

Viktor Čech zrealizoval dva workshopy, ke kterým vždy přizval hostku. První workshop s názvem “Labyrint jazyka a pasti ideologie” proběhl v INI ve středu 25. září od 18:00. Hostkou workshopu byla Lenka Sýkorová. Řeč byla o komplexitě jazyka jako nástroje umělecké kritiky, z textu k události zmiňme alespoň malou část: “Neustálá snaha poctivých kritiků navázat dialog s uměleckým dílem na straně jedné a čtenářem na straně druhé je proto spojená s nekončícím zápasem mezi možnostmi jazyka, jeho srozumitelností a vlastní pohodlností neustrnout u zažitých

formulací a závěrů. Má dnes taková snaha vůbec smysl? Je v této éře nepřehledného oceánu jazyka internetu možné podchytit myšlenku na umělecké dílo prostřednictvím pár normostran textu? Nebo nám již postačí internetové memy a síť referencí s nimi spojená?”

Druhý workshop Viktora Čecha probíhal ve spolupráci s umělkyní a tanečnicí Zuzanou Žabkovou s názvem “Fyzická přítomnost, vcítění, pozice diváka”. Divák současného umění nevstupuje do výstavního prostoru, dění performance i velké části jiných aktuálních forem jen svým vizuálním vnímáním, ale i celým svým tělem, svou přítomností v daném místě, času a v prostoru. Většinou také sdílí svůj percepční prostor s řadou dalších jedinců - diváků, umělců, aktérů atd. Obvykle se sice jedná o přítomnost zdánlivě jen pasivní, někdy ale dochází i k přímé participaci. Právě těmito fyzickým a smyslovým podnětům, které zásadně ovlivňují naše vnímání umělecké tvorby (a tedy rovněž její možnou interpretaci), se věnoval tento workshop. Workshop se odehrál v pátek 18. října od 18:00 v prostorech INI.

Workshop umělecké kritiky s Noemi Smolik

12. , 13., 22. a 23. 10. 2019 10:00 - 18:00, INI Prostor
Lektoři: Noemi Smolik, Anežko Bartlová, Dominikus Muller

Ve spolupráci s Hope Recycling Station a Česko-německým fondem vznikl čtyřdenní workshop Noemi Smolik a jejich hostů Anežky Bartlové a Dominikuse Mullera specializovaný na teoretické i praktické aspekty psaní umělecké kritiky. Zaměření odpovídal i prozaický název workshopu: “Dá se naučit kritice umění?”

První den workshopu (12. 10.) byl ve znamení teorie, Noemi Smolik podrobně rozváděla svůj připravený seznam literatury, který by dobrý kritik měl znát nebo upozorňovala na "pasti kritiky", do kterých snadno kritik může ve svém snažení spadnout. Druhý den byl věnován návštěvám několika galerií (galerie Lítost, Hunt Kastner, Národní galerie, Sovovy mlýny,...), z jejichž výstav si následně účastníci workshopu vybírali dvě, o kterých napsali výtvarné kritiky. Tyto kritiky byly ve dnech 22. a 23. 10. v kolektivu čteny a následně na ně byla poskytnuta zpětná vazba ústy kritiček Noemi Smolik a Anežky Bartlové. Součástí workshopu 22. 10. byla také návštěva Dominikuse Muellera, německého výtvarného kritika, který účastníky obeznámil se svou praxí a zkušeností psaní pro významná německá periodika. Po jeho přednášce došlo k diskuzi na téma současná výtvarná kritika ve světě, Německu a České republice, do které se zapojovaly jak zkušené lektorky workshopu Noemi Smolik a Anežka Bartlová, tak účastníci workshopu. Akce vznikla ve spolupráci s Hope Recycling station a Česko-německým fondem.

CENA VĚRY JIROUSOVÉ

Cílem ceny určené začínajícím a již etablovaným kritikům výtvarného umění je zviditelnit tento v českém prostředí dosud málo reflektovaný obor, podpořit začínající autory a současně poukázat na práci těch, kteří jsou pro oblast umělecké kritiky dlouhodobým přínosem. Cena, nesoucí jméno české básnířky, kritičky a historičky umění Věry Jirousové (1944–2011), vznikla v roce 2012 díky spolupráci Mezinárodního centra současného umění MeetFactory a INI Gallery s Českými centry, z iniciativy umělce a kurátora Dušana Zahoranského. Spolupořadatelé ceny a hlavními mediálními partnery jsou časopis art+antiques a portál Artalk.cz, mezi další partnery patří A2, Artmap.cz, Artyčok.tv, Flash Art CZ/SK a Fotograf Magazine.

UMA Audioguide

Neformální vzdělávací program UMA Audioguide se věnoval v roce 2019, tak jako v letech předchozích, pořizování krátkých audioprůvodců po výstavách v nezávislých galeriích současného umění. Za dobu, co UMA Audioguide existuje, si tato platforma vybudovala pevnou pozici na české umelecké scéně, jak svým formátem, tak kontinuitou činnosti.

Těžiště projektu totiž spočívá nejen v tom, že mapuje aktuální výstavy současného umění, ale také ve vytváření kontinuálního archivu, který sahá až do roku 2010, a který poskytuje cenné informace o proběhlých výstavách. Už v loňském roce přesáhl počet dostupných nahrávek pět set. Rozrůstá se rovněž počet spolupracujících institucí. Nadále pokračujeme ve spolupráci s téměř dvaceti galeriemi v Praze, Brně a Ústí nad Labem.

Audioprůvodce je nadále možné si zadarmo stáhnout nebo si je poslechnout na internetu. To umožňuje posluchačům snadný přístup. Nahrávky také propagujeme na sociálních sítích,

především na vlastní Facebookové stránce a snažíme se v tomto směru aktivně spolupracovat s jednotlivými galeriemi. V galeriích je také umístěn QR kód, skrze který je možné se přímo dostat ke stránce s audioprůvodci. Rovněž jsme se v dubnu zapojili do projektu Týden umění, v rámci kterého naše lektorky uspořádali komentovanou procházku po žižkovských galeriích. Kromě samotné akce, která měla u účastníků pozitivní ohlas, posloužil projekt i k propagaci naší činnosti jako takové.

Ústřední činností lektorů a lektorek UMA Audioguide bylo i v roce 2019 nahrávat audioprůvodce galeriích v Praze, Brně a Ústí nad Labem a vytvářet tak kvalitní a přístupné doplnění informací, které se k výstavám dají sehnat. Zároveň je naší trvalou snahou nahrávky po technické stránce zlepšovat a věnovat se i zdokonalování formátu.

Kolektiv lektorů se opět rozšířil o nové lektory, studenty umění a dějin umění, pro něž je příležitost setkávat se živě se současnou uměleckou scénou a kulturním provozem a získávat tak cenné praktické zkušenosti.

Týden Umění Festival výtvarného umění | Program Místa O nás | English 22-28/4/2019

22/23/**Středa 24**/25/26/27/28/

04/2019

← Zpět na výpis

24
středa

Start: 24. 4. 17:00
Sraz před INI Project
Jeronýmova 9
Praha 3
Zdarma

Procházka po galerijním Žižkově

Komentovaná procházka po aktuálních výstavách v žižkovských galeriích a osobní setkání s jejími galeristy a kurátory.

Oblast kolem náměstí Jiřího z Poděbrad a ulic Kubelíkova či Bořivojova se v posledních letech profilovala jako jedna z nejdůležitějších galerijních čtvrtí Prahy. Postupně zde vznikají nebo se přistěhovávají kulturní instituce různého typu jako privátní galerie, project spaces nebo artist-run spaces a vytvářejí dynamický mix současného umění. Zároveň se snaží fungovat lokálně a připravují řadu projektů pro obyvatele Žižkova a okolních oblastí. Ve vzájemné spolupráci tak vzniká nejen vysoce profesionální infrastruktura, ale také prostředí sousedské sounáležitosti. Společně každoročně v létě organizují také festival Neighbourhood Boogie-Woogle. Procházku povedou lektorky UMA Audioguide Barbora Hájková a Anna Davidová.

V roce 2019 se ukutečnila dvě celorepubliková setkání lektorů. Měla za cíl především vytvořit novou vizi pro UMA Audioguide pro následující rok, kdy by mělo dojít ke změně online platform, na kterých se dá UMA Audioguide poslouchat a tím se tak přiblížit publiku. Tato setkání jsou také důležitá pro celkovou reflexi práce jednotlivých lektorů i celého projektu. V naší činnosti hodláme pokračovat v dosavadním rozsahu i nadále.

